

Országos Rendőrfőkapitány
PAPP KÁROLY r. altábornagy

Szám:

Tárgy: alapvető jogot érintő rendőri intézkedés
elleni panasz elbírálása

Ea.:

Tel.:

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **Panaszos** által előterjesztett panaszügyében folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a rendőri intézkedés elleni panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja. Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban.

A határozat bírósági felülvizsgálat iránti keresetlevél elektronikusan előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

1. panaszos
2. Rendőr-főkapitányság vezetője
3. Független Rendészeti Panasztestület
4. Irattár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos elektronikus úton terjesztette elő panaszát a vele szemben fogatosított rendőri intézkedéssel szemben.

A panaszos beadványában foglaltak szerint, * óra körüli időben a Rendőrkapitányság beosztottjai rendőri intézkedést fogatosítottak vele szemben, illetve eljárást indítottak felfegyverkezve elkövetett garázdaság miatt, amelynek során előállították a Rendőrkapitányságra. Az előállítást indokolatlannak, a gyanúsítást alaptalannak tartotta.

Elmondása szerint a fenti napon * szám előtti útszakaszon * óra körüli időben az egyik ismerősével beszélgetett annak háza előtt, amikor kiráncigálták az autójából és rátámadtak. A testi épségét az autó ajtajában elhelyezett kisbaltával tudta csak megvédeni és a támadást elhárítani. Amikor esélye nyílt rá, akkor rendőri segítséget kért, majd amikor ismét rátámadtak, akkor beült a kocsijába és a helyszínt elhagyta.

A panaszos sérelmezte, hogy annak ellenére, hogy őt támadták meg és ő kért rendőri segítséget, mégis a rendőrség garázdaság elkövetésével gyanúsítja. Nehezményezte továbbá, hogy az intézkedés során a Rendőrkapitányságra szállított további érintett személyek tanúkénti meghallgatása során olyan személyt is meghallgattak a rendőrök, aki nem is tartózkodott a helyszínen. Aki pedig érdemi információval szolgált volna, annak meghallgatása elmaradt.

A panaszos a vele szemben fogatosított rendőri intézkedéssel kapcsolatban az alábbiakat sérelmezte:

- alaptalan gyanúsítást,
- olyan tanút hallgattak meg, aki nem volt a helyszínen,
- indokolatlan előállítást.

A Panasztestület hivatkozott állásfoglalása szerint arra a megállapításra jutott, hogy a Rendőrség a panaszossal szemben kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában fogatosított előállítást, így a Panasztestület a panaszos előállítását jogszerűnek találta, ezért nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga. A Panasztestület az előállítást az Rtv. 15. §-ában foglaltakkal harmonizáltnak találta, így az megfelelt az arányosság követelményének, ezért a panaszos személyi szabadsághoz való alapvető joga nem sérült. Az előállítás időtartamát azonban szükségtelenül, indokolatlanul és aránytalanul hosszúnak találta, így sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga. Az előállítás idejéről szóló igazolás hibás, a valóságot nem tükröző adatokkal való kitöltése miatt a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának sérelmét állapította meg.

A Panasztestület megítélése szerint az alapjogsértés elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdés b) pontja ba) alpontja szerint a Panasztestület által lefolytatott vizsgálatot követően – súlyos alapjogsérelem esetén – a panaszt az országos rendőrfőkapitány bírálja el.

II.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettségének keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközöket szerezte be:

- panaszbeadvány;
- kapitányságvezetői átirat;
- hivatalos feljegyzés;
- rendőri jelentések;
- jegyzőkönyv lefoglalásról;
- tanú kihallgatási jegyzőkönyve;
- feljegyzés;
- járó beteg vizsgálati összefoglaló;
- lelet;
- orvosi látlelet;
- tanúkihallgatásokról készült jegyzőkönyvek;
- jelentés előállítás végrehajtásáról, panaszos nyilatkozata, parancsnoki vélemény és kivizsgálás az előállítás végrehajtásáról;
- igazolás rendőrségi előállítás időtartamáról;
- a panaszos gyanúsítottkénti meghallgatásáról készült jegyzőkönyv;
- rendőrségi panasz eljárás felfüggesztéséről rendelkező végzés.

III.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a panaszos az általa előterjesztett panaszban megfogalmazott állításokat alátámasztó további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdés szerint a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre is. (1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.)

IV.

A tényállás teljes körű tisztázása szempontjából kiemelt jelentőséggel bírnak a panaszossal szemben történt intézkedés alább részletezett előzményei, amelyek a II. részben említett bizonyítási eszközök alapján kerültek megállapításra.

A Rendőrőrs intézkedő rendőreinek „Jelentés előállítás végrehajtásáról” szóló nyomtatvány tartalma szerint a panaszos a 112-es segélyhívó telefonszámra tett bejelentést a Rendőr-főkapitányság ügyeletére, miszerint * szám előtti útszakaszon megtámadták. A helyszín felé haladva a rendőrök * úton észlelték, hogy egy férfi - a panaszos - integetve kívánja megállítani a rendőrségi gépkocsit. A rendőrök megálltak, majd a panaszos elmondta,

hogy szóváltásba került két személlyel, majd dulakodás alakult ki, minek következtében mindketten kölcsönösen bántalmazták egymást.

A rendőrök a helyszínre kiérkezve látták, hogy az út szélén feküdt *, aki elmondta, hogy aznap a panaszos baltával bántalmazta, minek következtében fájdalmai vannak és sérülései keletkeztek. A rendőrök nevezethez mentőt hívtak, akik a kiérkezésüket követően a sérültet a Kórház Traumatológiai Osztályára szállították.

Ezt követően a rendőrök tanúkatatást foganatosítottak, majd a rendőr kollégáktól segítséget kértek, és a panaszost előállították a Rendőrkapitányságra. A kiérkező további rendőrök a felkutatott releváns tanúkat szintén a Rendőrkapitányságra szállították.

A bántalmazás eszközének lefoglalására intézkedés történt, illetve a büntetőeljárás indult.

Tekintettel arra, hogy az előállítás során a panaszos együttműködő volt, a bilincs használatától a rendőrök az intézkedés során eltekintettek.

V.

Az eljárás során először azt vizsgáltam meg, hogy mely panaszosi sérelmek vizsgálatára rendelkezem hatáskörrel.

- 1. Alaptalan gyanúsítás;**
- 2. Irreleváns tanúk meghallgatása.**

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint ezen eljárásban azon rendőri intézkedések és mulasztások vizsgálatára rendelkezem hatáskörrel, amelyek az Rtv. IV., V., VI. fejezetek alkalmazásával összefüggésben merülnek fel.

Ennek megfelelően:

- a rendőri tevékenység általános elveinek és szabályainak érvényesülése (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség, etc.),
- a rendőri intézkedések vagy azok elmulasztása (különösen: igazoltatás, ruházat- csomagjarmű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, közlekedésrendészeti intézkedés, etc.)
- kényszerítő eszközök törvényes alkalmazása (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegoszlatás, etc.), tekintetében van hatásköre eljárni és az adott intézkedést, cselekményt, vagy mulasztást vizsgálni abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

A büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (továbbiakban. Be.) 195. § (1) bekezdés alapján *„Akire nézve az ügyész vagy a nyomozó hatóság határozata közvetlen rendelkezést tartalmaz - ha e törvény kivételt nem tesz -, a határozat ellen a közléstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.*

A Be. 196. § (1) bekezdés szerint *„Akinak az ügyész vagy a nyomozó hatóság intézkedése vagy intézkedésének elmulasztása a jogait vagy érdekeit közvetlenül sérti, az a tudomásszerzéstől számított nyolc napon belül panasszal élhet.”*

A panaszos beadványában panaszt terjesztett elő a rendőri intézkedés alkalmával végrehajtott előállítását követően foganatosított gyanúsított meghallgatása miatt. Sérelmezte továbbá, hogy a rendőrök az intézkedés napján nem hallgatták meg tanúként azt a személyt, akivel a kocsiban ült. Nehezményezte, hogy olyan személyeket, akik az eseményeket nem láthatták, viszont meghallgatták.

A fentiekben kifejtettekre tekintettel megállapítható, hogy a büntetőeljárással összefüggő sérelmek vizsgálata ezen eljárásnak nem tárgya, a büntetőeljárással kapcsolatos panaszok vizsgálatára a nyomozást felügyelő ügyészség rendelkezik hatáskörrel.

A panaszokat hatáskör hiányában nem vizsgáltam.

VI.

A rendőri intézkedés elleni panaszok vizsgálata során az alábbiak kerültek megállapításra.

3. Az előállítás jogalapja és arányossága.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdése alapján *„A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”*

Az Rtv. 33. § (2) bekezdés b) pontja szerint *„A rendőr a hatóság vagy az illetékes szerv elé állíthatja azt*

b) aki bűncselekmény elkövetésével gyanúsítható;”

Az Rtv. 15. § (1) és (2) bekezdései alapján *„A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.*

(2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 339. § (1) bekezdés és (2) bekezdés d) pontja szerint *„Aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.*

(2) A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a garázdaságot

d) felfegyverkezve követik el.”

A panaszos sérelmezte, hogy a rendőrség olyan cselekmény miatt fogatosított intézkedést vele szemben, amelyet egyébként nem követett el, hiszen véleménye szerint csak védekezett a kisbaltával. A rendőrséget is azért hívta ki, mivel a két férfi megtámadta.

A rendőri jelentésekben foglaltak szerint a panaszos a 112-es segélyhívó számon kért rendőri segítséget, mivel két férfi megtámadta. A rendőrök a panaszossal a helyszínre történő kiérkezés előtt találkoztak, mivel a panaszos integetéssel állította meg őket. A rendőrök megálltak, majd a panaszos elmondta, hogy két személy meg akarta verni. A rendőrök a panaszossal együtt a helyszínre érkeztek, ahol azt látták, hogy egy személy a földön fekszik, fájdalmai vannak és megsérült. Elmondása szerint a panaszos egy kisbaltának az oldalával bántalmazta és ennek következtében sérült meg. A panaszos a hallottakat elismerte, de azt állította, hogy önvédelem volt és a másik két személy akarta kirángatni a kocsiból, ő csupán védekezett. A sérült személy elmondását a helyszínen felkutatott tanúk elmondásai is alátámasztották.

A helyszínen a rendelkezésre álló adatok és információk alapján a rendőrök jogszerűen és szakszerűen jártak el akkor, amikor a panaszost bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt előállították a Rendőrkapitányságra.

Az előállítás fogantatása arányos volt, hiszen a panaszossal szemben felmerült bűncselekmény elkövetésére vonatkozó gyanút a helyszínen, a rendelkezésre álló eszközökkel nem lehetett teljesen tisztázni. Indokolt volt további eljárási cselekmények elvégzése is a nyomozati, bűnüldözői érdekekre figyelemmel. A gyanúsított és tanúkenti meghallgatásokat a Rendőrkapitányság épületében hitelesen, minden külső befolyástól mentesen lehetett végrehajtani.

Összefoglalva megállapítható, hogy a panaszos előállítása megfelelő joggalalappal történt, az jogszerű, szakszerű és arányos volt, ezért a panasz alaptalan.

VII.

A Ket. 35. § (1) bekezdés értelmében *„Ha jogszabály további követelményt nem állapít meg, a kérelem tartalmazza az ügyfélnek és képviselőjének a nevét, lakcímét vagy székhelyét, az ügyfélnek a hatóság döntésére való kifejezett kérelmét, továbbá meg lehet adni az elektronikus levélcímet, a telefax számát vagy a telefonos elérhetőséget”.*

A Panasztestület úgy határozott, hogy a panaszos személyi szabadsághoz fűződő alapvető joga súlyosan sérült az előállítás időtartama kapcsán, mivel a rendőrség nem tartotta be az Rtv. 15. §-ban meghatározott arányosság követelményét.

Ezzel párhuzamosan a Panasztestület a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának sérelmét is megállapította az előállítás idejéről szóló igazolás téves, hibás, a valóságot nem tükröző kitöltése, kiállítás miatt.

Tekintettel arra, hogy a panaszos ezeket a kérdésköröket nem sérelmezte, a beadványában konkrétan meg sem említette, ezért azt érdemben nem vizsgáltam, ugyanis a Fővárosi Törvényszék már korábbi – 20.K.31.855/2011/8. számú – ítéletében kimondta, hogy *„A bíróság e körben jegyzi meg, hogy az alperesi határozat kizárólag a felperes panaszában foglaltakra kell, hogy reagáljon függetlenül attól, hogy a Független Rendészeti Panasztestület esetlegesen a felperes panaszát meghaladóan más jellegű jogkérdésekben is állást foglal.”.*

A Kúria Kfv.III.37.807/2013/4. számú ítélete a fentieket alátámasztja, amely szerint *„(...) A FRP-nek az előállítás időtartamára vonatkozó megállapításra nézve rögzítette, hogy e körben a felperes nem terjesztett elő panaszt, ezért annak jogszerűségéről nem kellett döntenie.”*

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

Döntésem az alábbi jogszabályokon alapul:

- a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 195. § (1) és (7) bekezdés, 330. § (2) bekezdése;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 100. § (1) bekezdés a) és c) pontjai és (2) bekezdés, 178. § i) pontja, a 109. § (1) bekezdés a) pontja, 33. § (7) bekezdés, 50. §; 35. § (1) bekezdés;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 93/A. (2) bekezdés, 92. § (1) bekezdés, 15. § (1) és (2) bekezdései, 13. § (1) bekezdése, 33. § (2) bekezdés b) pontja;

- a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény 195. § (1) bekezdés, 196. § (1) bekezdés;
- a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 339. § (1) bekezdése (2) bekezdés d) pontja.

Budapest, 2016. augusztus 09.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos**